

Naděje, milosrdenství, radost

List generálního představeného
u příležitosti slavnosti Neposkvrněného početí r. 2019

L. J. C. et M. I.

Milí bratři obláti, naše milé sestry a bratři, kteří žijete oblátské charisma,

častokrát se mě obláti a naši laici ptají, jestli mám k sv. Evženovi de Mazenod nějaký užší nebo speciální vztah. Je to úžasná otázka a musím říct, že mě k němu váže zvláštní pouto hned v několika ohledech: skrze jeho přátelství s Ježíšem, jeho blízkost k chudým, jeho misijní touhu po obnově církve, jeho lásku k Božímu slovu a jeho kázání.

Tímto dopisem bych s vámi chtěl sdílet další rozměr, v němž se cítím s Evženem velmi úzce spojen: svědectví jeho lásky k Marii, Ježíšově Matce. Všechny nás vybízím k tomu, abychom se jako přípravu na naši patronátní slavnost Neposkvrněného početí nad svým zvláštním vztahem k Evženovi zamysleli. Pokusím se popsat své pouto k jeho lásce k Marii třemi slovy: **naděje, milosrdenství a radost**.

Nesmírná naděje: „*Na nebi se objevilo veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy...*“ (Zj 12,1)

V hlubokém společenství s Evženem se cítím skrze mimořádný dar naděje, který mu byl dán 15. srpna 1822 při žehnání Mariiny sochy, které nyní říkáme „Oblátská Madona“ nebo „Usmívající se Maria“. Tato událost odehrávající se šest let po založení Misionářů Provence přichází v okamžiku, kdy horlivý zakladatel prožívá spoustu těžkostí a pochybností. Byl neklidný a ztrácel odvalu. Několik misionářů Provence společenství opustilo, jiní kněží se postavili proti jeho působení, biskupové povolávali své kněze ze společenství zpět do svých diecézí. Šlo tedy o jeho plán nebo opravdu o plán Boží?

A právě v tomto úzkostném stavu se Evženovi dostává velké milosti: ujištění o tom, že ta malá skupina misionářů je opravdu Božím dílem, že v církvi ponese mnoho plodů a pro své členy bude cestou k dosažení svatosti. Jeho strachy a obavy se rozplynuly a on obdržel potvrzení toho, že jeho skupina misionářů je Pánovým dílem určeným k budování církve a evangelizaci chudých. V tomto zvláště kritickém období tak Mariina příměluva přinesla naději, důvěru a pokoj.

Dnes se v církvi a kongregaci také setkáváme s mnoha výzvami, které by nás mohly přivádět k ztrátě odvalu, pesimismu nebo až cynismu. Evžen mi dodává odvalu k tomu, abych pochopil, že milost z 15. srpna 1822 nebyla tehdy určena jen jemu. Maria se ani dnes nepřestává na naše poslání usmívat. Ujištění obdržené během

tohoto mystického setkání pro nás zůstává požehnáním i nadále. Potvrzením této milosti týkající se naší budoucnosti jsou i slova papeže Františka, kterými se na nás obrátil ve svém poselství z 7. října 2016 (srv. Akta Generální kapituly 2016). Přesto ale nesmíme na Evženově zkušenosti z r. 1822 jen tak zálibně odpočívat; musíme udělat všechno možné proto, abychom toto požehnání dostávali i pro přítomnost.

Něžné milosrdenství: „*U Ježíšova kříže stála jeho matka.*“ (Jan 19,25)

Před mnoha lety řekl v Aix-en-Provence o. René Motte několika z nás, že nejoblíbenějším titulem, kterým zakladatel Marii vzýval, byl titul „Matka Milosrdenství“. Pokud máme v paměti Evženovu osobní zkušenost s bezpodmínečnou Boží láskou, kterou na Velký pátek zakusil před křížem, není to pro nás žádné překvapení. Ten, kterému se dostalo tolik milosrdenství, ho také sdílel s ostatními. Evžena Matka Milosrdenství doprovázela stále: v jeho osobním životě, v jeho rodinných vztazích, ve vztazích k jeho synům oblátům i v jeho službě marseillského biskupa.

Ve své misijní službě jsem i já často zakoušel Boží milosrdenství skrze Mariinu přítomnost, v tom tedy spatřuji další hluboké pouto s Evženem. Ať už v osobních slabostech a pádech nebo ve výzvách, kterým musí čelit celá kongregace, Matka Milosrdenství zůstává s námi, dodává nám sílu, věrnost a plní nás soucitem. Jako stála pod křížem a účastnila se tak agonie svého Syna, zůstává i dnes v solidaritě s celým lidským rodem, a tedy i po našem boku. Její činorodá přítomnost vybízí mě i celou naši oblátskou rodinu k hluboké jednotě s Ježíšem a s tvářemi chudých, ve kterých ještě i dnes Ježíš trpí.

Ohromná radost: „*Anděl k ní vešel a řekl: Raduj se, milostiplná, Pán s tebou! (...)* Požehnaná tys mezi ženami.“ (Lk 1,28.42)

Úzký vztah k Evženovi nacházím také v jeho spontánní radosti, kterou vyjádřil k tématu Neposkvrněného početí. Známe dobře jeho dopis adresovaný o. Tempierovi z r. 1825, v němž v souvislosti s naším novým jménem zvolal: „... *vždyť je to pas do nebe! Jak to, že jsme na to nemysleli už dřív? Uznejte, že bude stejně tak oslavné jako útěšné být jí zcela zvláštním způsobem zasvěceni a nosit její jméno. Mariini obláti! To jméno zní dobře uším i srdci!*“ (Vybrané texty 99). Zakladatelova živá radost byla zvláště patrná během prohlášení dogmatu o Neposkvrněném početí. Církevní uznání tohoto ojedinělého daru, který Bůh Ježíšově Matce dal, ho naplňovalo ohromným štěstím. Byl plný vděčnosti za její neustálou přítomnost na jeho misionářské cestě.

Pokaždé, když se z tajemství Mariina Neposkvrněného početí raduji, vnímám hluboké společenství s Evženovou radostí. Nejde jen o další Mariino privilegium, toto tajemství odhaluje vnitřní vztah mezi svatostí a misíí, posláním. Maria byla počata bez hříchu a byla milostiplná vzhledem k svému poslání Spasitelovy Matky. Boží milost, svatost a jeho život v nás jsou hluboce spojeny s naší oblací a naší misíí. Svatý

Evžen nechtěl, abychom k Marii měli jen jednoduše úctu, chtěl, abychom žili její *fiat*, její oblaci, chtěl, abychom měli podíl na misijním prorockém duchu jejího *Magnificat*, abychom zůstali věrní Ježíši a chudým v jejich utrpení, abychom byli jako ona nezdolní v modlitbě a apoštolské komunitě a abychom vzývali Ducha svatého, aby nás k našemu poslání pomazal.

Když tedy slavíme Neposkvrněné početí, je moje srdce velmi blízko svatému Evženovi: vděčnost, chvála, radost, údiv... My všichni inspirovaní oblátským charismatem máme k svatému Evženovi zcela jedinečný vztah. Zvu vás k tomu, abychom se nad tímto zvláštním poutem k němu zamysleli a abychom ho v modlitebním duchu sdíleli s ostatními.

Ať je tato slavnost Neposkvrněného početí naplněna nesmírnou nadějí, něžným milosrdenstvím a ohromnou radostí! Radostnou oslavu vám všem!

V Římě, 8. prosince 2019